آینه

اعتماد

امتناع وعده‌های انتخاباتی در سطح ملی

● **عباس عبدی:** احزاب واقعی منابع مالی شفاف داشته و دارای تشکیلات به نسبت منسجم و انتخابات درون‌حزبی منظم و کنگره‌های سالانه هستند. آنها اعضایی دارند که در کمیته‌های گوناگون حزبی فعال هستند و در عمل دولت در سایه دارند و هر روز پیگیر مسائل جاری کشور هستند و سلبا یا ایجابا درمورد سیاست‌های جاری موضع دارند. تعداد این‌گونه احزاب به‌سختی در یک جامعه به بیش از پنج مورد می‌رسد، زیرا احزاب کوچک توانایی تولید این خدمات سیاسی را ندارند؛ همچنان‌که تولید خودرو در کارخانه‌هایی که زیر چندصدهزار تولید دارند، اصلا مقرون‌به‌صرفه نیست، چه رسد به کارخانه‌ای که چندده خودرو تولید کند! چون کارخانه‌هایی با تیراژ کم، هزینه بالاسری زیادی دارند، ضمن اینکه نمی‌توانند بودجه لازم را برای فعالیت فراهم کنند و کارخانه‌ای که این کار را نتواند انجام دهد پیشاپیش بازار را واگذار کرده است. در ایران کنونی، با ده‌ها بلکه صدها حزب روبه‌روییم که به‌جای تولید خدمات سیاسی از جمله برنامه سیاسی و مدیریتی، نقش بنگاه کاریابی برای اعضای محدود خود دارند و در موقعیتی نیستند که ایده‌پردازی کنند و برنامه دهند. البته، در مواردی برخی از احزاب چنین کرده‌اند، ولی به علل دیگر از جمله ناپایداری بقای حزبی، مانع از تداوم این سنت شده است. اگر توجه کنیم، همه مباحث احزاب و گروه‌های ایرانی درحال‌حاضر حول مسائل شکلی و تشکیلاتی و نیز رفع موانع حضور انتخاباتی است و کمتر با طرح موضوعات برنامه‌ای مواجه می‌شویم. از این‌رو، درحال‌حاضر دادن وعده‌های کلان برای اداره کشور و امور سیاسی از سوی نامزدهای مجلس اگر ممتنع نباشد، خیلی سخت است و انتظار می‌رود رقابت‌های انتخاباتی پیرامون موضوعات محلی و منطقه‌ای شکل بگیرد و این به نفع کشور نیست.

ایران

ضرورت و راهکارهای مشارکت حداکثری

ناصر ایمانی: در شرایط ترسیم‌شده از سوی رهبر معظم انقلاب است که همه باید کمک کنند تا انتخابات پرشور و حداکثری برگزار شود. در این میان، جناح‌های سیاسی یا مسئولان دست‌اندرکار انتخابات، باید در هر عاملی که تصور می‌کنند ممکن است با این سیاست رهبر معظم انقلاب مبنی بر حضور حداکثری مردم منافات داشته باشد، تجدیدنظر کنند. به‌عنوان مثال، جناح‌های سیاسی باید از غیراخلاقی‌کردن فضای انتخابات که می‌تواند مردم را مکدر کرده و از تمایل آنان برای حضور در پای صندوق‌ها بکاهد، خودداری کنند. همچنان که جناح‌های سیاسی در معرفی نامزدها باید به‌گونه‌ای رفتار کنند تا بیشترین اقبال را در مردم برانگیزند. گروه‌ها و افراد و دست‌اندرکاران اجرای انتخابات نیز باید سیاست‌هایی را تدوین کنند تا در جهت سیاست‌های کلی رهبری باشد و مردم را حتی‌الامکان بیشتر پای صندوق‌های رأی بیاورند.

ابتکار

عده‌ای سفارت‌سوز

غلامرضا کمالی‌پناه: چهره ایران نزد بسیاری از کشورها مخدوش شد که توانایی حفاظت از سفارت‌ها را ندارد و سفارت‌سوزی در ایران رسم و عادت شده است، این یعنی موفقیت عربستان. بی‌شک هر گروهی که این بهانه را برای خوشحالی آل‌سعود درست کرده است، به کشور خیانت کرده است. این عمل قطعا مورد پسند مسئولان نظام و مراجع و مردم نیست. رهبر معظم در سال ۱۳۶۷ سه روز پس از فتوای امام (ره) علیه سلمان رشدی، در زمان ریاست‌جمهوری ایشان، راجع به حمله به سفارتخانه‌ها صراحتا فرمودند: «من الان به شما ابلاغ می‌کنم، به‌عنوان مسئول دولتی و به‌عنوان امام‌جمعه و یک روحانی، به سفارتخانه‌ها نزدیک نشوید. این را بدانید که اگر شما از سیاست انگلیس یا از سیاست آمریکا یا هرکس دیگری بدتان می‌آید راهش این نیست که یک عده‌ای بروند و بی‌مهار از دیوار سفارتخانه‌ها بالا بروند و به سفارتخانه‌ها نزدیک شوند، بنده دارم پیش شما شهادت می‌دهم که این قطعا و قطعا به ضرر اسلام و مسلمین و به ضرر جمهوری اسلامی است». متأسفانه با این بیان و مواضع روشن و مدبرانه و هوشمندانه رهبر معظم، در سال ۱۳۹۰ هم باز عده‌ای غیرت دینی و ملی‌شان گل کرد و سفارت انگلیس را تسخیر کردند...؛ این‌بار قرعه به نام سفارت عربستان افتاد. شاید آل سعود می‌دانستند که ایرانی‌ها را از کدام موضع می‌توانند ضربه فنی کنند.

رسالت

دیکتاتوری و دیکتاتورها

سیدمسعود شهیدی: روشنفکران غربزده ما، همگی به‌خوبی اطلاع دارند که دینی‌بودن حکومت، در همه‌پرسی سال ۱۳۵۸ که به‌وسیله دولت مهندس بازرگان انجام شد، به تصویب ۹۸ درصد ملت ایران رسید. همین موضوع برای بار دوم هنگام تصویب قانون اساسی مورد حمایت ملت قرار گرفت و ۱۰ سال بعد دینی‌بودن حکومت با جزئیات آن برای بار سوم در همه‌پرسی دولت مهندس موسوی مورد تأیید مردم قرار گرفت. آیا وجود حکومت دینی در چنین کشوری، عین دموکراسی نیست و آیا مخالفت با این خواست علنی مردم، عین دیکتاتوری نیست؟

بررسی حقوقی مجازات عاملان حمله به سفارت در گفت‌وگوی «شرق» با حقوق‌دانان

بیش از ۱۰ سال حبس در انتظار مهاجمان

عکس: AP

ادامه از صفحه اول

پیش از این، حسینعلی امیری، سخنگو و قائم‌مقام وزارت کشور گفته بود: «براساس گفته معاون امنیتی این وزارتخانه در پی حادثه تعرض سفارت عربستان حدود ۶۰ نفر بازداشت شدند و کار تحقیق از این افراد آغاز شده و با عاملان و مقصران این حادثه برخورد و به دستگاه قضائی معرفی می‌شوند». حجت‌الاسلام رئیسی، دادستان کل کشور هم در حاشیه اختتامیه دوره آموزشی کوثر ۹۴ مخصوص پلیس پیشگیری، ضمن محکوم‌کردن حمله به سفارت عربستان، گفته بود: «سؤال‌های زیادی با این موضوع مطرح است که باید پاسخ‌هایش را پیدا کرد و به‌همین‌منظور علاوه بر سیستم قضائی و پلیسی؛ دستگاه اطلاعاتی و امنیتی نیز در حال بررسی ابعاد مختلف این موضوع هستند تا بتوان در رابطه با آن اظهارنظر قطعی کرد». با توجه به تمامی آنچه در این چند روز نسبت به این واقعه گفته و شنیده شده است، اکنون سؤال این است که اتهام افراد مهاجم به سفارت عربستان از منظر حقوقی چیست و براساس قانون چه مجازاتی در انتظار این افراد است؟ در همین رابطه حقوق‌دانان و وکلای دادگستری در گفت‌وگو با «شرق» به بررسی حقوقی این موضوع پرداختند.

حبس و شلاق، مجازات حمله‌کنندگان به سفارت عربستان است

محمدصالح نیکبخت، حقوق‌دان و وکیل دادگستری با اشاره به حادثه حمله به سفارت عربستان گفت: «در مواردی همچون حمله به سفارت انگلیس یا عربستان ممکن است که عوامل حمله‌کننده دست به تخریب ساختمان سفارتخانه یا اموال موجود در آن زده باشند یا براساس اقدامات آنها افراد سوءاستفاده‌گر وارد سفارتخانه شده و دست به غارت اموال آن زده باشند، از منظر جزایی این حمله‌کنندگان هستند که مسئول این اتفاقات خواهند بود و این مسئولیت حسب مورد و نوع اعمال ارتکابی آنان مدنظر مقام قضائی قرار خواهد گرفت. در واقع می‌توان از منظر حقوقی اقدامات حمله‌کنندگان به سفارت عربستان در تخریب اموال و ورود را با عناوینی که در قانون جزا پیش‌بینی شده است، مورد پیگیری کیفری قرار داد، اما بحث دیگری که وجود دارد، این است که به نظر می‌رسد این عمل از مصادیق ماده ۶۱۰ قانون مجازات‌های اسلامی، تحت عنوان اقدام علیه امنیت داخلی کشور نیز هست». نیکبخت افزود: «براساس ماده ۶۱۰ قانون مجازات اسلامی، هرگاه دو نفر یا بیشتر اجتماع و تبانی نمایند که جرایمی برضد امنیت داخلی یا خارج کشور مرتکب شوند یا وسایل ارتکاب آن را فراهم نمایند درصورتی‌که عنوان محارب بر آنان صادق نباشد به دو تا پنج سال حبس محکوم خواهند شد». نیکبخت ادامه داد: «همچنین براساس ماده ۶۱۸ قانون مجازات اسلامی، هرکس با هیاهو و جنجال یا حرکات غیرمتعارف یا تعرض به افراد موجب اخلال نظم و آسایش و آرامش عمومی گردد یا مردم را از کسب‌وکار باز دارد به حبس از سه ماه تا یک سال و تا (۷۴) ضربه شلاق محکوم خواهد شد. به نظر می‌رسد با توجه به اتفاقات رخ‌داده در مقابل و درون سفارت عربستان این ماده هم از موارد اتهامی حمله‌کنندگان است». این وکیل دادگستری ماده ۶۷۵ قانون مجازات اسلامی را هم دیگر مورد اتهامی این افراد عنوان کرده و گفت: «براساس ماده ۶۷۵ هرکس عمدا عمارت یا بنا یا کشتی یا هواپیما یا کارخانه یا انبار و به‌طورکلی هر محل مسکونی یا معد برای سکنی یا جنگل یا خرمن یا هر نوع محصول زراعی یا اشجار یا مزارع یا باغ‌های متعلق به دیگری را آتش بزند به حبس از دو تا پنج سال محکوم می‌شود». صالح نیکبخت همچنین مأموران نیروی انتظامی حاضر در صحنه را به دلیل عمل‌نکردن به وظایف قانونی خود متهم این حادثه عنوان کرد.

نکته

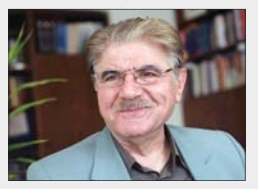

محمدصالح نیکبخت: براساس ماده ۶۱۰ قانون، هرگاه دو نفر یا بیشتر اجتماع و تبانی نمایند که جرایمی برضد امنیت داخلی یا خارج کشور مرتکب شوند درصورتی‌که عنوان محارب بر آنان صادق نباشد به دو تا پنج سال حبس محکوم خواهند شد

اتهام مهاجمان؛ اقدام علیه امنیت ملی

محمود علیزاده طباطبایی در رابطه با حمله به سفارت عربستان گفت: «حمله به سفارت عربستان قطعا مصداق اقدام علیه امنیت کشور است. اینکه چنین اتفاقی جلو چشم پلیس بیفتد و پلیس اقتدار جلوگیری از این خودسری‌ها را نداشته باشد نشانه ناتوانی دولت در ایجاد امنیت است. این نوع ناتوانی‌های دولت البته مسبوق به سابقه است و قبلا هم درمورد برهم‌زدن جلسه‌های سیاسی و انتخاباتی توسط خودسرها شاهد این ناتوانی دولت بوده‌ایم. وقتی خودسرها ببینند دولت اقتدار برخورد با آنها را ندارد، جری می‌شوند و نتیجه‌اش هم می‌شود اقداماتی نظیر حمله به سفارت یک کشور، که جدا از هزینه‌هایی نظیر بیانیه شورای امنیت سازمان ملل، تبعات آن می‌تواند میلیاردها دلار هزینه مالی نیز به کشور تحمیل کند. اگر مشابه این اتفاق در کشور دیگری افتاده بود، با مسئولانی که توان جلوگیری از این حادثه را نداشته‌اند، برخورد جدی صورت می‌گرفت. اما اینجا در نهایت یک معاون استاندار بعد از چند روز برکنار شده و تازه درباره آن هم اعلام می‌کنند که ارتباطی با ماجرای حمله به سفارت نداشته است». علیزاده‌طباطبایی ادامه داد: «آنچه اکنون شاهد هستیم این است که از بین چندصد نفری که در فیلم‌های موجود، حضورشان در حمله به سفارت واضح است، پلیس می‌گوید ۶۰ نفر را بازداشت کرده و هیچ‌کس نمی‌گوید که این افراد بازداشت شده و سایر مهاجمان، از طریق چه افرادی سازماندهی شده بودند. چون سازمان‌یافته‌بودن این حمله انکارشدنی نیست». این وکیل دادگستری افزود: «این حداقل است. درباره عاملان این حمله هم قطعا حداقل اتهام آنها اقدام علیه امنیت ملی است و امیدوارم در پیگیری ماجرا، موضوع را به مواردی نظیر اخلال در نظم تقلیل ندهند. نکته مهم در پیگیری ماجرا این است که فقط به مجازات عاملان اکتفا نشود و سازمان‌دهندگان و مقصرانی که دارای مسئولیت بوده‌اند، شناسایی، معرفی و مجازات شوند تا ما در مجامع بین‌المللی بتوانیم پاسخ‌گو باشیم. چون اینکه در پایتخت ما چنین اتفاقی بیفتد و دولت خودمان آن را محکوم نکند، از منظر بین‌المللی پذیرفته نیست و ما در مجامع بین‌المللی زمانی می‌توانیم پاسخ‌گو باشیم که بگوییم این افراد که ممکن است در بین آنها مسئولی هم وجود داشته باشد، سازمان‌دهنده و برنامه‌ریز این اقدام بوده‌اند و ما با آنها برخورد و مجازاتشان کرده‌ایم».

تخریب، تحریق و اقدام علیه امنیت داخلی و خارجی

هوشنگ امیرافشار، کارشناس ارشد حقوق کیفری و جرم‌شناسی، به «شرق» گفت: «مسئله حمله به سفارت و کنسولگری عربستان در تهران و مشهد چنان که شاهد بودیم و به‌طور گسترده‌ای نیز، در رسانه‌های ملی و فراملی بازتاب یافت را می‌توان از دو منظر مورد بررسی و تحلیل حقوقی قرار داد. در ۲۰ فوریه ۱۹۲۸ در شهر هاوانا پایتخت کشور کوبا کنوانسیونی موسوم به کنوانسیون پان‌امریکن به تصویب رسید که در مقررات مربوط ازجمله ماده ۱۹ آن مصونیت جزایی مأمورین سیاسی مورد توجه قرار گرفت. پس از آن در سال ۱۹۶۱ در شهر وین پایتخت کشور اتریش کنوانسیون دیگری با گستره بیشتر، موسوم به کنوانسیون دیپلماتیک وین به تصویب رسید. این کنوانسیون در ۲۹ فروردین ۱۳۴۰ در شهر وین به امضای نماینده مختار دولت وقت ایران احمد متین‌دفتری رسید و سپس با تصویب مجلسین در سال ۱۳۴۳ و الحاق ایران به قرارداد مذکور، جنبه قانونی یافته و برابر متن ماده ۹ قانون مدنی مقررات آن در زمره قوانین موضوعه است. اصل مصونیت همواره از دیرباز مورد توجه جوامع بشری بوده و اینگونه قراردادهای بین‌المللی اغلب بر مبنای تئوری «مصلحت وظیفه» که مقبولیت بیشتری دارد، مورد اجماع بین‌المللی قرار گرفته است. در کنوانسیون بالا گفته وین نیز، با عبارت: «با اطمینان به اینکه مصونیت‌ها و مزایا برای دادن امتیاز به اشخاص نیست، بلکه منظور از آنها حسن انجام مأموریت‌های دیپلماتیک به‌عنوان نمایندگی دولت‌ها می‌باشد...». آورده شده است». امیرافشار ادامه داد: «در مقررات این کنوانسیون مقصود از مصونیت از تعرض، غیرقابل‌نقض‌بودن حرمت و حقوق مأمور سیاسی و محل انجام وظیفه اوست. این ممنوعیت نقض حرمت و حقوق علی‌الاطلاق بوده و هیچ قانونی نمی‌تواند آن را نادیده انگارد و قاعده مصونیت سیاسی، علاوه بر مصونیت فرد دیپلمات، خانواده، منزل او و محل مأموریت دیپلماتیک را هم در بر می‌گیرد. حتی اعتقاد بر این است که محل انجام وظیفه دیپلمات به‌طور مستقل مورد حمایت مفاد کنوانسیون است و نه به‌تبع شخص دیپلمات، زیرا سفارت محل نگهداری اسناد و مدارک دولت فرستنده است که حراست از آنها به نفع هر دو کشور فرستنده و پذیرنده است. کنوانسیون وین در موارد متعدد حمایت از مصونیت‌های دیپلماتیک ازجمله اماکن، مأمورین، محل اقامت، اموال، بایگانی و اسناد مأموریت را مورد تصریح قرار داده است». این کارشناس ارشد حقوق کیفری افزود: «ماده ۲۳ این کنوانسیون چنین مقرر می‌دارد: ۱- اماکن مأموریت مصونیت دارند و مأمورین دولت پذیرنده جز با رضایت رئیس مأمورین حق ورود به این اماکن را نخواهند داشت. ۲-الف- دولت پذیرنده وظیفه خاص دارد که کلیه تدابیر لازم را به منظور اینکه اماکن مأموریت مورد تجاوز و خسارت قرار نگرفته و آرامش و شئون آن متزلزل نگردد، اتخاذ نماید. ۲-ب- درصورتی‌که اماکن مأموریت مورد حمله قرار بگیرد، دولت پذیرنده کلیه تدابیر لازم را برای تعقیب و مجازات افرادی که مرتکب حمله شده‌اند، به عمل خواهد آورد. ۳- اماکن مأموریت، اسباب، اثاث، سایر اموال موجود در آن و وسایل نقلیه مأموریت مصون از تفتیش، مصادره و توقیف یا اقدامات اجرایی خواهد بود». امیرافشار ادامه داد: «بنابراین هر دولت عضو طبق مقررات آمره کنوانسیون موظف است: یکم- مأموران خود را از هرگونه تجاوز و تعرض به محل سفارت و دفاتر نمایندگی کشورها منع نموده و آنها را در مقابل هر حمله و تجاوز احتمالی حراست نماید. دوم- این اماکن را از تجاوز حمله افراد حفظ نموده و درصورت حمله متخلفین را مورد پیگرد قانونی، محاکمه و اعمال کیفر بایسته قرار دهد». امیرافشار با اشاره به حمله به سفارت از منظر قوانین کیفری ایران، گفت: «هرچند با ملحق‌شدن ایران به کنوانسیون وین چنان که در بالا اشاره شد وفق صراحت متن ماده ۹ قانون مدنی، مقررات آن در زمره قوانین موضوعه بوده و برای همه قضات قابل اتکا و استناد است، فارغ از این امر، چنانچه خواسته باشیم حمله و تعرض مورد بحث را به اماکن یاد شده در بالا از لحاظ مقررات کیفری مصداق‌یابی مجرمانه نماییم، با توجه به احراز اهداف و نیت افراد شرکت‌کننده در این عمل، می‌توان قائل به تفکیک شد: الف- اگر در تحقیق و رسیدگی احراز شود که آمران و عاملان احراق و تخریب سفارت و کنسولگری یادشده و اموال و اسناد موجود در آنها را به قصد برهم‌زدن امنیت داخلی و خارجی کشور، رقم زده‌اند، در آن صورت عمل انجام‌شده را می‌توان مشمول منع صدور ماده ۲۸۶ قانون مجازات اسلامی مصوب سال ۱۳۹۲ دانست. ب- اما اگر آمران و عاملان حمله قصد اخلال در امنیت کشور را نداشته و تنها بر حسب هیجانات سیاسی آنی، با انگیزه تلافی در برابر اقدام ضدحقوق بشری حکومت سعودی، مبادرت به آتش‌زدن سفارت و دفتر کنسولگری آن کشور کرده باشند، عمل انجام‌شده را حسب مورد می‌توان مشمول مواد ۶۷۵ بدون ملحوظ‌داشتن تبصره یک آن، ۶۷۷ و ۶۷۸ قانون تعزیرات مصوب سال ۱۳۷۵ دانست. به موجب این قوانین متهمان باید بین چهار سال و شش ماه تا ۱۳ سال به حبس محکوم شوند».

نکته

محمود علیزاده طباطبایی: اینکه در پایتخت ما چنین اتفاقی بیفتد و دولت خودمان آن را محکوم نکند، از منظر بین‌المللی پذیرفته نیست و در مجامع بین‌المللی زمانی می‌توانیم پاسخ‌گو باشیم که بگوییم ما با آنها برخورد و مجازاتشان کرده‌ایم

اجتماع و تبانی و تبلیغ علیه نظام

شیما قوشه، حقوق‌دان و وکیل دادگستری در همین رابطه به «شرق» گفت: «از منظر اصل ۲۷ قانون اساسی، تشکیل اجتماعات و راهپیمایی‌ها بدون حمل سلاح، به شرط آنکه مخل مبانی اسلام نباشد، آزاد است. بحث مخل مبانی اسلام از آنجایی که بحث تخصصی است، وارد آن نمی‌شوم. اما با توجه به پرتاب کوکتل مولوتف و تخریب و تحریق محل سفارت عربستان این اصل رعایت نشده و از قانون اساسی کشور تخلف شده است. از سویی ،دیگر اقدام مهاجمان به سفارت عربستان به دلیل تخریب چهره کشور، مصداق تبلیغ علیه نظام است. براساس اصل ۵۰۰ قانون مجازات اسلامی، هرکس علیه نظام جمهوری اسلامی ایران یا به‌نفع گروه‌ها و سازمان‌های مخالف نظام به هر نحو فعالیت تبلیغی کند به حبس از سه ماه تا یک سال محکوم خواهد شد. اقدام مهاجمان، موجی تبلیغی علیه نظام جمهوری اسلامی ایران در خارج از کشور به راه انداخته و به نظر، متهمان مشمول این ماده از قانون می‌شوند». این وکیل دادگستری در ادامه افزود: «اجتماع و تبانی علیه امنیت داخلی و خارجی نظام، دیگر ماده اتهامی این افراد است. به موجب ماده ۶۱۰ قانون اساسی این افراد باید حکمی بین دو تا پنج سال حبس دریافت کنند». قوشه در پایان با اشاره به ماده ۵۱۶ قانون مجازات اسلامی گفت: «هرکس به جان رئیس کشور خارجی یا نماینده سیاسی آن در قلمرو ایران سوءقصد کند به مجازات مذکور در ماده (۵۱۵) محکوم می‌شود، مشروط به اینکه در آن کشور نیز نسبت به ایران معامله متقابل بشود، در غیراین‌صورت اگر مجازات خفیف‌تر اعمال شود به همان مجازات محکوم می‌شود. از آنجا که مهاجمان اطلاعی از حضور یا عدم حضور فردی در داخل سفارت نداشته‌اند، مشمول این ماده از قانون مجازات اسلامی نیز می‌شوند».

بیش از ۱۰ سال حبس، مجموع مجازات مهاجمان به سفارت

هوشنگ پوربابایی، حقوق‌دان و وکیل دادگستری با اشاره به حمله به سفارت عربستان در تهران به «شرق» گفت: «براساس آنچه مسئولان تا کنون بیان کرده‌اند و از شواهد و تصاویر حمله به سفارت عربستان مشخص است، متهمان، مشمول ماده ۶۱۰ قانون مجازات اسلامی مبنی بر جرائمی درباره فعالیت علیه امنیت داخلی کشور می‌شوند. این ماده به خودی خود بسیار سخت‌گیرانه است». پوربابایی افزود: «ماده ۶۱۸ قانون مجازات اسلامی هم که به اخلال در نظم عمومی اشاره می‌کند، مشمول وضعیت متهمان این پرونده می‌شود. همچنین ماده‌های ۶۷۵، ۶۷۶ و ۶۷۷ قانون درباره مهاجمان به سفارت عربستان صدق می‌کند. تخریب و تحریق اموال غیر که مجموع و توضیحات آن در این مواد از قانون آمده، می‌تواند به متهمان تفهیم شود. براساس این قوانین دادگاه می‌تواند متهمان را با حکمی بیش از ۱۰ سال حبس محکوم کند». این حقوق‌دان در ادامه به سرقت احتمالی از محل سفارت اشاره کرد و گفت: «براساس ماده ۶۵۱ قانون مجازات اسلامی، متهمانی که مرتکب دزدی از آن محل شده باشند، می‌توانند شامل محکومیت بین ۵ تا ۲۰ سال حبس و ۷۴ ضربه شلاق باشند».

قوانین داخلی و بین‌المللی مهاجمان را محکوم می‌کند

سیدمهدی حجتی، وکیل دادگستری درباره مجازات حقوقی مهاجمان به سفارت عربستان به «شرق» گفت: «کنوانسیون وین درباره روابط کنسولی مورخ ۲۴ آوریل ۱۹۶۳ که دولت ایران نیز در سال ۱۳۵۳ به آن ملحق شده است، مصونیت دیپلماتیک سفارتخانه‌ها و مراکز دیپلماتیک را تضمین و طی مواد مختلفی بر ضرورت حفاظت از اماکن دیپلماتیک و تکلیف دولت‌ها به حفظ حریم این اماکن تأکید کرده است. بند ۳ ماده ۳۱ کنوانسیون مقرر می‌دارد دولت پذیرنده وظیفه‌ای خاص دارد کلیه تدابیر لازم را به منظور این که اماکن کنسولی مورد تجاوز و خسارت قرار نگرفته و آرامش و شئون آن متزلزل نشود اتخاذ کند و به موجب بند۴ همان ماده، اماکن کنسولی و اسباب و اثاثه آن و اموال پست کنسولی و وسایل نقلیه آن از هر نوع مصادر به منظور دفاع ملی یا انتفاع عمومی مصون خواهد بود. به‌این‌ترتیب، سفارتخانه‌ها و مراکز کنسولی از هرگونه تعرضی مصون بوده و حفاظت و تأمین امنیت آنها و کادر دیپلماتیک و کنسولی دولت‌های متبوعه با کشور پذیرنده است».

ادامه در صفحه ۷

آینه دیروز

۹ سال پیش در چنین روزی

کیهان

● با تصویب هیأت دولت، بنزین نیمه اول سال ۸۶ سهمیه‌بندی می‌شود
● هشدار علمای شیعه و سنی منطقه نسبت به دسیسه‌های دشمن
● اعتراض دولت عراق به دیپلمات‌ربایی اشغالگران در اربیل
● احمد جنتی در نماز جمعه: امروز مدعیان مبارزه با تروریسم، خود تروریست‌پرورند
● نیویورک‌تایمز: موضوع هسته‌ای ایران، غرب را سردرگم کرده است
● حدادعادل: هنر بهترین وسیله برای مقابله با جرم است
● مذاکرات معاون وزارت خارجه با مقامات نیکاراگوئه و مکزیک

ایران

● احمدی‌نژاد: زنجیره اشتباهات بوش ادامه دارد
● سرمایه‌گذاری ۲۰ میلیارد دلاری چین در بخش انرژی ایران باوجود مخالفت واشنگتن
● حداد عادل: بدون مهندسی فرهنگی دچار روزمرگی می‌شویم
● ایران ۱۴۳ میلیون دلار کالا به آمریکا صادر کرد
● سفیر ایران در بغداد: آمریکا نگران وضع خود در عراق است
● آیت‌الله جنتی: سیاست جدید آمریکا و انگلیس در عراق، راه‌انداختن جنگ مردم با مردم است

اعتماد

● واکنش باهنر به اظهارات احمدی‌نژاد: افزایش هزینه‌های دولت و نقدینگی عامل تورم‌های اخیر است
● واکنش به دستگیری دیپلمات‌های ایرانی در عراق: اربیل؛ نقطه جوش اختلاف ایران و آمریکا
● لایحه بودجه ۸۶ برپایه نفت ۴۵ دلاری به مجلس می‌رود
● دولت رشد بودجه عمرانی را متوقف کرد
● یک ماه پس از برگزاری انتخابات شوراها: ترمیم کابینه قالیباف آغاز شد
● گلبدین حکمتیار: بن‌لادن به کمک ما فرار کرد
● رایس روانه خاورمیانه شد
● احمد جنتی: اقدام جاهلانه دو نفر را نباید به حساب نظام گذاشت

اطلاعات

● یکصد غیرنظامی در حمله هوایی آمریکا به جنوب سومالی کشته شدند
● وزارت خارجه روسیه، حمله آمریکا به کنسولگری ایران در اربیل را نقض حقوق بین‌المللی خواند
● مذاکره هیأت‌های عالی‌رتبه ایران و ونزوئلا
● دکتر حسن حبیبی: جامعه‌شناسی فرهنگی ایران را نباید یک فرنگی بنویسد
● سفیر سوئیس به وزارت خارجه احضار شد
● نگرانی دبیرکل سازمان ملل از اوضاع عراق

جمهوری اسلامی

● سیدمحسن حکیم: تروریست‌ها و تکفیری‌ها مارهایی هستند که برخی کشورهای عربی در آستین خود می‌پرورانند
● سفارت آمریکا در آتن هدف یک راکت قرار گرفت
● رئیس مجلس: انحراف در سوگواری حضرت اباعبدالله‌الحسین(ع) خطرناک است
● دبیرکل سازمان ملل به همکاری نزدیک با واشنگتن متعهد شد
● هشدار ائمه‌جمعه نسبت به توطئه جدید آمریکا در به‌راه‌انداختن جنگ قومی و مذهبی در منطقه
● تظاهرات در کشورهای مختلف برای تعطیلی زندان گوانتانامو

اعتماد ملی

● بحران تازه ایران و عراق در پی گروگان‌گرفتن دیپلمات‌های ایران در اربیل عراق
● دیدار دانشجویان ستاره‌دار با دبیر کل حزب اعتماد ملی: مسئله دانشجویان محروم‌شده را پیگیری می‌کنم
● ذوالقدر، قائم‌مقام وزیر کشور: جریان‌های سیاسی و مطبوعات در شرایط حساس فعلی به خود بیایند
● حداد عادل: دولت و مجلس در خط اصولگرایی حرکت می‌کنند
● هشدار جامعه مدرسین قم به احمدی‌نژاد نسبت به تضعیف جایگاه دولت در میان متدینین، علما و مراجع و بزرگان حوزه علمیه
● آیت‌الله جنتی: مجلس و دولت در فکر کاهش تورم باشند
● آمادگی رایس برای ملاقات با متکی
● دانیل اورتگا: با اشتیاق فراوان در انتظار دیدار احمدی‌نژاد هستیم

ابتکار

● هشدار فرمانده سپاه به کشورهای عربی همدست آمریکا
● محسن آرمین: راست سنتی خرج خود را از جریان سوم جدا می‌کند
● باهنر: ریشه رفتارهای اقتصادی را به عوامل موهوم برنگردانیم
● حداد عادل: اسلام در معرض سوءاستفاده‌ها قرار دارد